

נשיקת ארץ ושמים

תרגום

אמר לי [הסוחר הישמעאלי לרבב"ח]
בא ואראה לך
מקום שבו נפגשים שמים וארץ.
לקחתי את הסל שלי
והנחתי בחלון הרקיע.
לאחר שסיימתי תפילתי חיפשתי ולא מצאתיו.
שאלתי [את הסוחר] הייתכן שיש פה גנבים?
אמר לי החלון שבו הנחת את סלך
מסתובב ועתיד לחזור למקומו.
חכה כאן עד למחר ותמצאהו.

בבא בתרא דף עד.

אמר לי:
תא אחוי לך
היכא דנשקי ארעא ורקיעא אהדדי.
שקלתא לסילתאי
אתנחתא בכוותא דרקיעא,
אדמצלינא בעיתיה ולא אשכחיתה,
אמינא ליה: איכא גנבי הכא?
אמר לי: האי גלגלא דרקיעא
הוא דהדר,
נטר עד למחר הכא ומשכחת לה.

אם תראו סוכה עפה תדעו/ אהרן אלמוג

אם תראו סוכה עפה תדעו
היא של אבי
50 שנה עמדה. נמאס לה עזבה.
כמו סוף כולנו לעזוב.
ראו השכנים את הסוכה עפה הראו עליה באצבע לילדים
זה של בן ציון, אמרו, זה של בן ציון
סבי קרא לבנו בן ציון
כשגילה לו חיבה קרא לו: ציון
הביט אבי בסוכה ולא האמין למראה עיניו
50 שנה אמר לשנה הבאה בירושלים
לבסוף עלתה הסוכה בלעדיו
גם זו דרך לשלוח דברים
לו ידעו בדואר ישראל.

כאשר סיפר איך היא עפה התחלתי לצחוק
אתה עם הצחוק שלך, אמר,
תמיד צוחק
אחרי רגע צחק גם הוא
כך צחקנו אב ובנו בהרצל 85
50 שנה אותם קרשים אותם שטיחים אותם שירים אותה עקשנות
והסוכה עפה. יש מה ללמוד.

בילדותי נסעתי לשם בקיץ כל שנה
אני מתכוון לירושלים למשפחת טביב במשכנות
היה בא מוכר שטיחים לאכול אצל חמדי הזקן
מרק וחילבה
אחרי ברכת המזון היה נאנח ואומר לשנה הבאה בירושלים
והרי היה בירושלים
כשחזרתי שאלתי את אבי אם ירושלים היא בירושלים
אינני זוכר מה ענה לי, זה היה מזמן
הייתי בן 9. אני זוכר שצעק: מרים, קחי את הילד
כאילו מי יודע מה עשיתי.

אם אחזור לשם היום לא אכיר איש
איך אכיר אנשים מלפני 50 שנה
מוכר השטיחים מת
לפני מותו בוודאי אמר לשנה הבאה בירושלים
והרי היה בירושלים.
באו עיתונאים ביקשו פרטים כאילו ראו יצורים מהחלל
עפה סוכה, אז מה? רוח, חורף, אנשים סגורים בבתים
ופופינס לא עפה?

צלצל זך מחיפה, עוד אחד שעף
מריינס לעיר הורדים בגליל
שאל למה אינני כותב לפסטיבל
והרי אני כותב
על הסוכה שהוא עצמו ישב בה ב 1960
ויעל שורץ בתו של בעל הבית
שהייתה אז סטודנטית צחקנית, איך אהבה אותה אמי,
אמרתי שלא אכתוב והנה אני כותב.

